

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۲/۲۷

لیکوال: شتیفان څوایک
ژباړن: ډاکټر محمدآجان مرزی

د شطرنج کیسه

دوېمه برخه

ما باید د میک کانر په شان پر ځان باور لرونکي سړي په وړاندې د دریمې درجې لوبغاړو صفت نه وی کارولی. هغه په غوسه پر شا تکیه وکړه او په کلکه یې وویل، فکر نکوي چې چیتوویچ به د یوه ویاړلي سړي له مؤدبي غوښتنې ډډه وکړي او دی به دا کار سمبال کړي. ما هغه ته د ده له غوښتنې سره سم، د نړیوال اتل په اړه لنډ معلومات ورکړل، او له هغې وروسته یې سمدلاسه زموږ د شطرنج تخته په بې پروایي خوشي کړه، په بې کنټروله ناصبری یې په چیتوویچ پسې د بېړۍ د عرشي دهلیز ته وروانگل. ما ته بیا دا احساس راپیدا شو، کله چې د دومره پراخو متو خاوند دا سړی یو څه وغواړي نو نور تم کېدای نشي.

زه هغه ته په هېجاني توګه سترګې په لارې وم. میک کانر له لسو دقیقو وروسته بیرته راستون شو او وه می لیدل چې زیات خوشحال نه معلومېږي.

پوښتنه مې ترینه وکړه، «بڼه، نو څه یې وه وېل؟»

هغه لږ څه په غوسه راته وویل، «ستا خبره سمه وه. چندان سړی نه دی. ما خپل ځان ورپېژندلو او ورته وه مې ویل چې څوک بم. هغه حتی لاس هم نه رانکړو. ما هڅه وکړه هغه ته ووايم که له مور ټولو سره د شطرنج یوه هم وخته لوبه وکړي نو دا به په بېړۍ کې مور ټولو ته څومره یو لوی ویاړ وي. خو هغه هماغسې بې حرکت پاتې شو او بخښنه یې وغوښته، دا چې د خپل اجنبت پر وړاندې قرار دادي مکلفیتونه لري کوم چې هغه په ځانګړي توګه د سفر په اوږدو کې له وړیا لوبو منع کوي. او د یوې لوبې ارزښت یې لږترلږه دوه سوه پنځوس ډالره دی.»

ما وخنډل. «ما هېڅکله سوچ نه کاوه چې له تورو څخه سپینو خانو ته د دانو خوځول به دومره ګټور کاروبار وي. بڼه نو هیله مند بم چې تاسو به هم په هماغه اندازه مؤدبانه توګه رخصت ترینه اخیستی وي.»

خو میک کانر په بشپړ ډول جدي و. «د لوبې وخت سبا ماسپڅین درې بجې ټاکل شوی دی. دلته د سګرټ څکولو په کوټه کې. هیله مند بم چې په آسانی به مات نه شو.»

ما په اندېښمنه توګه ورته وویل: «څه مو وویل؟ تاسو له هغه سره دوه سوه پنځوس ډالر ومنل؟»

«ولې نه؟ دا ده هغه دنده ده. که ما د غاښ درد لرلای او په بېړۍ کې په تصادفي توګه د غاښونو ډاکټر موجود وای نو ما به ترینه دا غوښتنه نه وای کړې چې باید زما غاښ په وړیا توګه وباسي. هغه سړی حق لري چې لوړ نرخ وټاکي؛ په هر مسلک کې غوره کارپوهان له ټولو غوره سوداګران دي. او زما په آند: هر څومره چې یوه معامله روښانه وي هغومره بڼه ده. زه ترجیح ورکوم چې نغدي پیسې ورکړم، د دې پر ځای چې د بڼاګلي چیتوویچ له خوا رحم راباندې وشي او په پای کې ترینه شکرګزار وه اوسم. زموږ په کلب کې مې په یوه شپه له دوه سوه پنځوس ډالرو زیاتي پیسې باېللي دي او په دې لړ کې مې له کوم نړیوال اتل سره لوبه هم نده کړې. د <دریمې درجې> لوبغاړو لپاره د شرم خبره نه ده چې د چیتوویچ له خوا مات شي.»

ماته له دې کبله خدا راغله چې د میک کانر پر ځان باورته مې د <دریمې درجې لوبغاړي> پر یوه ساده کلمه څومره ژور سپکاوی کړی و. خو څرنګه چې هغه د دې ګراني لوبې لپاره تأدیه کولو ته چمتو و، نو ما د ده له بېځایه ځانپالنې سره هېڅ اعتراض نلرلو، کومې چې په پای کې زما د کنجکاوی د موخې له سړي سره زما پېژندګلوي برابروله. مور په چټکتیا څلورو یا پنځو کسانو ته چې د مخه یې ښودلې وو چې د شطرنج لوبغاړي دي، د راتلونکې لوبې په اړه خبر ورکړ، او د لارویانو لخوا د امکان تر حده د کم مزاحمت لپاره مو نه یوازې خپل میز، بلکه د هغه ترڅنګ میز هم د راتلونکې سیالی لپاره ریزرف کړو.

بله ورځ زموږ کوچنی ډله په ټاکل شوي وخت په بشپړه توګه حاضره شوه. البته د اتل مخ ته منځنی ځای میک کانر ته ځانګړی شوی و، چا چې خپله بېره یوه او بل پسې د قوي سیګارو په بلولو او په دوامداره توګه ساعت ته په کتلو کموله. مګر نړیوال اتل - ما د مخه هم د خپل ملګري د کیسو پر بنسټ د دې خبرې انتظار لرلو - پوره لس دقیقې ناوخته راغو. خو دې کار هم د ده راڅرګندېدنې ته لور وقار وروبخښلو. په کراری او آرام د میز خواته لاړو. داسې ښکارېدل چې د

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولئ

هغه دا بي ادبي، پرته له دې چې ځان راوپیژني، راته وایي: «تاسو پوهیږی چې زه څوک یم او ماته ارزښت نلري چې تاسو څوک یاست.» او په دې توگه یې په مسلکي بې پروايي د دانو تخنیکي سمبالونه پیل کړه. هغه ووبل، څرنگه چې دلته په بېړۍ کې له څو کسانو سره په عین وخت لوبه د شطرنج د تختو د کمښت له امله شوني نده، نو وړاندیز کوي چې مورن ټول د ده پر وړاندې په گډه توگه لوبه وکړو، او زیاته یې کړه چې له هر حرکت وروسته به، د دې لپاره چې زموږ په مشورو کې خنډ رامنځته نکړي، د کوټې په پای کې به بل میز ته لار شي. هرکله چې مو خپل حرکت ترسره کړو، نو څرنگه چې له بده مرغه پر مېز زنگ موجود ندی نو باید کاشوغه پر گیللاس ووهو. هغه د هر حرکت لپاره، که مورن بل مهالویش ونه غواړو، د لسو دقیقو اعظمي وخت وړاندیز وکړو. البته مورن د بې جراته زده کوونکو په څیر د ده له هر وړاندیز سره هوکړ وکړو. چينټوويچ ته د رنګ په ټاکنه کې تور رنګ ورپه برخه شو؛ خپل مقابل حرکت یې په داسې حال کې چې ولاړ و ترسره کړو او سمدلاسه د تمېدو هغه ځای ته لاړو چې وړاندیز یې کړی و، په آرامه توگه یې ټکيه وکړه او د یوې مجلې کتنه یې پیل کړه.

بې معنی خبره به وي چې د لوبې په اړه څه ووايم. لوبه هغسې پای ته ورسیده چې باید پای ته رسېدلې وای، په څلورويشتم حرکت کې زموږ له بشپړې ماتې سره. دا د لږې حیرانتیا خبره وه چې د شطرنج نړېوال اتل پنځه، شپږ تنه منځني یا نیمه منځني لوبغاړي په آسانی مات کړل؛ مورن ټولو ته ځورونکي خبره د چينټوويچ له خوا د هغې غښتلې لارې څرگندونه وه چې مورن ټول یې په آسانی پرې مات کړو. هغه هرځل ظاهرأ تختې ته یوازې لنډه کتنه کوله، له مورن څخه ئې بلې خواته په آرامه کتل، داسې لکه چې مورن پخپله د لرگیو دانې یو، او د ده دې بې باکه چلند په غیرارادي توگه د هغه چا چلند ریاډاوه چې وحشي سپي ته، بې له دې چې ورته وگوري، یوه ټوټه خوراک وراچوي. زما په آند کې یو څه احساس یې لرلای، نو کولای یې شول زموږ پام زموږ غلطیو ته راواړوي او یا مو په یوه مهرباني کلمې خوشحال کړي. مگر حتی د لوبې له پای ته رسېدو وروسته هم د شطرنج دې ناانسان ماشین یوه کلمه خبره ونکړه، بلکه له هغې وروسته چې وه یې وېل «مات»، د میز مخې ته بې حرکت ودرېد، داسې لکه چې څوک غواړي له ده څخه د دوهمې لوبې غوښتنه وکړي. زه له خپل ځایه پورته شوی وم تر څو په بې وسه توگه د بې رحمۍ په وړاندې په خپل حرکت ښکاره کړم چې د ډالرو پر دې معاملي لږترلږه زموږ د پیژندگلوی خوشحالي پای ته رسېدلې ده. پر دې مهال مې له څنگه د میک کارنر غلی غږ چې په غوسه یې کړم، واورېد: «د غچ اخستنې لوبه غواړم!»

د ننگونکي دې غږ حیران کړم؛ په حقیقت کې میک کانر په دې شیبې کې د یوه مؤدب سړي په څېر نه، بلکه له سوک وهلو مخکې، د یوه سوکو هونکي په څېر ښکارېده. دا چې علت یې زموږ په وړاندې د چينټوويچ بد چلند و او یا یوازې د هغه جسمي ریاډېونکي ځانپالنه وه، خو په هر حال، د میک کانر طبیعت په بشپړ ډول بدل شوی و. مخ یې د تندي تر وپښتانو پورې سور اوښتی و، د پوزې سوري یې د بدن له ننه فشار له امله راوچټ شوي و، په څرگنده توگه خولې پرې راروانې وې او د تروشو شونډو یوه څنډه یې د مخکې راوتلې زني څخه په جگړه ایزه توگه مخکې راوتلې وه. ما د هغه په سترگو کې په ناآرامۍ بې قابو مینه او شوق ولیدل، کوم چې انسانان یوازې د رولیت پر میز تر خپلې ولکې لاندې راولي، کله چې د شپږم یا اووم ځل لپاره هم، هر ځل له دوه چنده پېسو اېښودلو وروسته، دانه د پام وړ رنګ خونې کې ونه درېږي. زه په دې شیبې کې پوهیدم چې دا سختدریځه لېوال به د چينټوويچ په وړاندې تر هغه لوبه وکړي، ترڅو چې لږترلږه یو ځل لوبه وگټي، که په یو او یا دوه چنده پېسو هم وي، آن که خپله ټوله شتمني هم وبایلې. که چينټوويچ لوبو ته دوام ورکړو، نو هغه به د میک کانر په وجود کې د سرو زرو یو کان وموندې چې له هغه څخه به بونیس اېرس ته تر رسېدو څو زره ډالره وگټلای شي.

چينټوويچ د کوم احساس له څرگندونې پرته په نرمۍ ځواب ورکړ: «مهرباني وکړئ، اوس به نو ښاغلي په تورو دانو لوبه کوي.»

دوهمه لوبه هم بل شان نه وه، پرته له دې چې ځینې کنجکاوو کسانو زموږ ډله نه یوازې لوبه کړې وه، بلکه توده کړې یې هم وه. میک کانر دومره په دقت تختې ته کتل لکه چې غواړي په خپله اراده د شطرنج دانې گټلو ته راوېاري؛ ما احساس کاوه چې د خپل آرام سیال په وړاندې له خوښۍ د «مات» غږ ایستلو لپاره د زرو ډالرو قربانۍ ورکولو ته هم چمتو و. د تعجب خبره دا ده چې د هغه سرسخت هیجان پر مورن هم اغېز وکړو. د هر حرکت په اړه مو په احساساتي توگه بحث کولو او په وروستۍ شیبې کې مو، مخکې له دې چې له یوه او بل سره هوکړ وکړو، یو او بل منع کولو چې چينټوويچ ته مېز ته د راتلو اشاره وکړو. په تدریجي توگه اوولسم حرکت ته رسېدلې وو. مورن دې ته حېران وو چې د شطرنج د دانو یو حالت رامنځته شوی و چې په حېرانوونکې توگه زموږ لپاره گټور ښکارېده، ځکه چې پر دې توانېدلي وو چې د C کرښې پیاده تر C2 ځانې ورسوو، چې تر پامه یوه بله ځانه پاتې وه؛ هغه مو باید یوازې د C1 ځانې ته خوځولې وای، ترڅو یو نوي وزیر جوړ کړو. البته چې مورن له دې ډیر څرگند فرصت څخه په بشپړ ډول د هوساښې احساس نه کولو؛ په گډه توگه شکمن وو چې هغه برلاسی چې مورن ظاهرأ له چينټوويچ څخه ترلاسه کړې و او گڼې دا چې هغه به دا روښانه وضعیت نه وي لیدلی، باید په قصدي ډول مورن ته د کب نیولو په چنگ کې یوه دانه وي. مگر سره له گډ لټون او خبرو اترو مو پټ دام ونشو موندلای. بلاخره مو د ټاکل شوي وخت له پای ته رسېدو لږه موده مخکې پرېکړه وکړه چې د حرکت جرأت وکړو. میک کانر پر پیاده لاس وهلو ترڅو هغه آخري ځانې ته وخوځوي. پر دې مهال یو چا د هغه لاس په ناڅاپي توگه ونیولو او په غلې او جدي توگه یې پسېسې ورته وکړو: «د خدای لپاره! دا کار مه کوئ!»

مور ټولو په غیر ارادي توګه مخ وروارلو. ښایي چې دا نږدې پنځه څلویښت کلن سړی به چې د نري او برجسته مخ عجیب او نږدې د تباشيرو په شان سپینوالي یې زما پاملرنه له دې مخکې د بېړۍ د ګرځېدو په ځای کې ځانه جلب کړې وه، په وروستیو څو دقیقو کې، هغه مهال زموږ خواته راغلی و چې مور خپل ټول پام خپلې ستونزې ته اړولی و. کله چې یې پام شو چې مور د ده خواته ګورو، په چټکه توګه یې زیاته کړه:

«که تاسو همدا اوس یو وزیر جوړ کړو، نو هغه به یې سمدلاسه پر فیل د C1 په خانې کې وخوري. تاسو به یې فیل پر آس وخورئ. خو هغه په دې وخت کې خپل آزاد پیاده d7 خانې ته خوځوي، د تاسو رخ تهدیدوي، او آن که تاسو پر خپل آس کشت هم وواياست، لوبه باېلی او له نهو څخه تر لسو حرکتونو وروسته مات کېږئ. دا تقریباً د دانو هغه ورته ترکیب دی چې په ۱۹۲۲ کال کې الیشین د بوګولیوبوف په وړاندې د بیستیان په لویه سیالی کې رامنځته کړی و.»

مک کانر په حیرانتیا خپل لاس د شطرنج له دانې لیرې کړو او له مور ټولو سره یې له جنت څخه دې نازل شوي پرېښتې ته وکتل. یو چا چې کولای شول نهه حرکت د مخه مات سنجش کړي، باید لومړی درجه مسلکي لوبغاړی وي، آن حتی د اتلولی لپاره یو سیال چې ورته سیالی ته به یې سفر کولو او د هغه ناڅاپي رارسیدل او په داسې یوه حساسه شیبه کې لاسوهنه یوه له باور بهر بڼه لرله. له ټولو د مخه میک کانر بیا آرام شولو.

په هېجاني توګه یې په پسپسي ورته وویل: «تاسو څه مشوره راکوئ؟»

«سمدلاسه مخ پر وړاندې حرکت مه کوئ، بلکه په لومړي سر کې په شا تګ وکړئ! د ټولو د مخه پاچا له ګواښمني کرښې رابواسئ او له g8 یې h7 خانې ته وخوځوئ. ښایي چې هغه به بیا خپل برید له بلې څنډې پیل کړي. تاسو د دې په وړاندې له c8 نه c4 ته د فیل په خوځولو، دفاع وکړئ. دا کار هغه دوه حرکت په شا اچوي، یو پیاده او خپل برلاسی له لاسه ورکوي. په دې حالت کې یو آزاد پیاده د بل آزاد پیاده په وړاندې درېږي، او که تاسو خپله لوبه په دفاعي توګه مخ په وړاندې بوتله، نو لوبه به مساوي شي. له دې زیات کوم بل شی نشئ ترلاسه کولای.»

مور بیا هم حېران شولو. د هغه دقت چې د ده د سنجولو له چټکتیوالي کم نه و، مغشوشونکی و. داسې ښکارېدل لکه چې حرکتونه له یوه چاپ شوي کتاب لولي. په هر حال، مور ته دا ناڅاپي فرصت ترلاسه شوی و چې د نړیوال اتل په وړاندې یوه لوبه په جادويي توګه مساوي پای ته ورسوو. په ګډه سره یوې خواته شولو، ترڅو هغه وکولای شي تختې ته وګوري. میک کانر بیا هم وپوښتل: «پاچا له g8 خانې نه h7 خانې ته بوزم؟»

«هو! مهمه دا ده چې تر شا حرکت وکړئ!»

میک کانر د ده خبره ومنله او ګیلاس یې وټکولو. چیتوویچ په خپلو بې پروا ګامونو زموږ د مېز خواته راغو او په یوه نظر یې زموږ متقابل حرکت و سنجولو. بیا یې پیاده د پاچا په جناح کې له h2 څخه h4 ته وخوځولو، دقیقاً همغسې چې زموږ ناشناس مرستندوی یې وړاندوېنه کړې وه. او دې سړي بیا هم په پسپسي وویل:

«رخ مخکې کړه، رخ مخکې کړه، له c8 څخه c4 ته، هغه باید لومړی خپل پیاده تر پوښ لاندې ونیسي. خو دا کار به هغه ته کومه مرسته ونکړي! تاسو خپل آس، بې له دې چې د ده د آزاد پیاده په فکر کې وه اوسېږئ، له d3 څخه e5 خانې ته وخوځوئ او په دې توګه توازن رامنځته کېږي. د دفاع پر ځای، ټول فشار مخ پر وړاندې واچوئ!»

مور د هغه په مطلب نه پوهېدو. زموږ لپاره، په هغه څه پوهېدل چې راته ویل یې، ګران کار و. خو کله چې میک کانر د هغه تر اغېز لاندې راغو، نو بې له دې چې سوچ وکړي، هغه څه یې کول چې ورته ویل یې. مور بیا هم ګیلاس وټکولو ترڅو چیتوویچ ځانته راوغواړو. هغه د لومړي ځل لپاره په چټکۍ د حرکت لپاره پرېکړه ونکړه، بلکه په هېجاني توګه یې تختې ته وکتل. بانه یې په غیر ارادي توګه سره راغونډ شول. بیا یې عېن حرکت وکړو چې ناشناس سړي یې وړاندوېنه کړې وه او د ټلو لپاره یې مخ وګرځاوه. خو مخکې له دې چې بېرته لار شي یوه نوي او ناڅاپي پېښه رامنځته شوه. چیتوویچ خپلې سترګې لوړې کړې او مور ته یې وکتل؛ داسې ښکارېدل لکه غواړي یوه شي چې چا د ده په وړاندې په یو ځلي توګه دا ډول مقاومت ښکاره کړی دی.

له دې شېبې وروسته زموږ هېجان بېخه زیات شو. تر دې مودې مو بې له جدي هیله مندۍ لوبه کوله، خو اوس مو د چیتوویچ ساره غرور ته د ماتې ورکونې سوچ په ټولو رګونو کې د تېي ولولې رامنځته کړې. نوي ملګري مو د نوي حرکت امر کړی و او مور وکولای شول چیتوویچ ځانته راوغواړو - کله مې چې کاشوغه پر ګیلاس وهله ګوتې مې لرزیدلې. دا مهال مو لومړی بری ترلاسه کړو. چیتوویچ، چې تر اوسه یې په ولاړه لوبه کوله، زړه نازړه و او بالاخره ورو او په ستونزمنه توګه کیناست؛ او په دې توګه زموږ او د ده ترمنځ له جسمي پلوه د لور او تېب توپیر چې تر دې مودې پورې موجود و، له منځه لاړو. مور هغه دې ته مجبور کړی و چې لږترلږه له مکاني لحاضه له مور سره په یوه پور کې کیني. زیاد سوچ یې وواهه، سترګې یې بې حرکت پر تختې نښتې وې، داسې چې نور یې چا د تورو بڼو لاندې د سترګو غوټې نشوای لیدلای او د سخت فکر کولو پر مهال یې خوله ورو ورو خلاصه شوله چې ګرد مخ ته یې یوه احمقانه بڼه ورکړه. چیتوویچ څو دقیقې سوچ وواهه، له هغې وروسته یې خپل حرکت ترسره کړو او له ځایه اوچت شو. پر دې مهال زموږ ملګري په پسپسي راته وویل:

«ځنډونکی حرکت! ښه کار وشو! خو مه پرې غولېږئ! تبادلې ته یې مجبور کړی، هر ورو تبادله رامنځته کړی، بیا به نو لوبه مساوي شي او هیڅ قدرت به ونشي کړای چې مرسته ورسره وکړي.»

میک کانر هغه څه وکړل چې ورته وه بې وېل. په نورو حرکتونو کې د دواړو ترمنځ دانې آخوا او داخوا شولې بې له دې چې مورن پې پوه شو. اوس نو مورن پر لیدونکو بدل شوي و. چینتوویچ له څه ناڅه اوه حرکتونو وروسته سترگې پورته کړې او وه بې وېل: «مساوي.»

د یوې شیبې لپاره کومه چوپتیا خپره شوه. سړي په یوځلي توگه کولای شول د څپو غږ، له سالون څخه د راډیو غږ، د گرځېدو له دهلیز څخه د هر گام غږ او د باد د نرم او ښکلي وځښت غږ واورې چې د کرکیو له سوریو تېرېدو. مورن ټولو سا بنده کړې وه. ډیره ناڅاپي پېښه رامنځته شوې وه، او مورن ټول دې ناشوني خبرې ته حیران وو چې دې ناشناس سړي خپله اراده په نیمه بابلې لوبه کې پر نړېوال اتل عملي کړه. میک کانر ټکان وخورلو، تر شا شو او بنده شوې سا بې په آرامه توگه د «ها!» کلمې په غږ له شونډو رابهر شوه. ما چینتوویچ ته کتل. د وروستیو حرکتونو په لړ کې داسې راته ښکارېدل چې رنگ بې لږ څه سپین اوبنتی و. خو هغه پوهېدو چې څنگه ځان کنټرول کړي. په ظاهره بې تفاوته توگه بې خوځښته پاتې شو او په داسې حال کې چې دانې یې له تختې ایسته کړې، یوازې یې په آرامه توگه وپوښتل: «ښاغلي یوه بله لوبه کول هم غواړي؟»

هغه دا پوښتنه یوازې د خپل کاروبار او له مسلکي پلوه وکړه. مگر عجیبه خبره دا وه چې په دې لړ کې یې میک کانر ته ونه کتل، بلکه سترگې یې په خیر او مستقیم ډول زموږ ژغورونکي خواته ورجکې کړې. هماغسې چې یو آس یو نوی، یو غوره سپور پر خپل زین د مضبوطي کیناستني له مخې پېژني، هغه هم باید خپل اصلي سیال په وروستیو حرکتونو پېژندلی وي. مورن په غیر مستقیم ډول د هغه سترگې تعقیب کړې او د ناشناس سړي خواته ځیر شولو. خو مخکې له دې چې دا سړی د خواب ورکولو په اړه سوچ وکړي، میک کانر د خپل له هیلو او بریا ډک هیجان پر بنسټ ورته وویل: «روښانه خبره ده! خو اوس باید تاسو د هغه په وړاندې یوازې لوبه وکړئ! تاسو یوازې د چینتوویچ په وړاندې!»

خو دا مهال په ناڅاپي توگه یو څه پېښ شول. ناشناس سړي چې سترگې لا یې هم په حیرانتیا د شطرنج له دانو پاکې شوې تختې ته ځیرې وې، ټکان وخورلو، ځکه چې دې خبرې ته یې پام راواوخت چې د ټولو سترگې ده ته اوبنتی وې او وه یې لیدل چې په زیاته لیوالتیا مخاطب شوی دی. د هغه بڼه ناآرامه شوه. په ښکاره او اندېښمنه توگه یې وویل: «دا بالکل ناشوني خبره ده ... زه دا کار نشم کولی ... زه له شلو کلونو، نه له پنځه ویشو کلونو راهیسې د شطرنج تختې مخې ته نه یم ناست ... او ... او اوس زه گورم چې څومره بد کار مې وکړو چې د تاسو له اجازې پرته مې ستاسو په لوبه کې لاسوهنه وکړه ... هیله کوم چې زما بېخایه لاسوهنه وبخښئ ... زه یقیناً نه غواړم نور تاسو وځوروم.» او مخکې له دې چې مورن له خپلې حیرانتیا رابهر شو، له کوتې وتلی او تللی و. له شور ډک میک کانر میز پر سوک وواهه او په لور غږ یې وویل: «دا بالکل ناشوني خبره ده! بېخي ناشوني خبره ده چې دې سړي به پنځه ویش کاله د شطرنج لوبه نه وي کړي! هغه هر حرکت، هر مقابل خوځښت شپږ حرکتونه مخکې سنجولو. دا کار سړی په آسانی نشي ترسره کولای. دا بېخي ناممکنه ده - همداسې نه ده؟»

میک کانر د روستی پوښتنې پر مهال خپل مخ په بې اختیاره توگه د چینتوویچ خواته واړولو. خو نړېوال اتل آرام پاتې شو.

«زه نشم کولی په دې هکله کوم نظر څرگند کړم. په هر حال، دې ښاغلي په عجیبه او جالبه توگه لوبه وکړه؛ ما له همدې کبله په عمدي توگه یو چانس ورکړو.» هغه پر دې مهال له خپل ځایه اوچت شو او په خپله مسلکي بڼه یې زیاته کړه: «که ښاغلی او یا ښاغلي غواړي چې سبا یوه بله لوبه هم وکړي، نو سبا له درو بجو ورسته ستاسو په خدمت کې یم.»

مورن خپله پټه مسکا ونشوه نیولای. ټول پوهېدو چې چینتوویچ په هیڅ وجه د سخاوت له مخې زموږ مرستندوی ته کوم چانس ندی ورکړی او ده دا خبره ده د ناکامۍ د پټولو لپاره له یوې ساده بهاني بل څه نه و. له دې سره د دا شان نه ماتېدونکي غرور د سپکاري د کتنې په اړه زموږ لیوالتیا هم هغومره زیاته شوه. په ناڅاپي توگه پر مورن، د نړۍ سوله ایزو، آرامو وگړو، د مبارزې یوې وحشي او ځانپالې روحيې ولکه وکړه، ځکه چې په سمندر کې په دې بېړۍ کې د نړېوال اتل لقب د له لاسه ورکونې سوچ او دا چې دا خبر به د تلگراف له لارې په ټوله نړۍ کې خپور شي، په ننګوونکي توگه راپارولو. بله خبره چې مورن یې ځان ته راګللي وو د هغه پټ راز جذابیت و چې زموږ له ژغورونکي څخه د هغه د لاسوهنې پر مهال، په حساسو شپږو کې رامنځته شو. د دې ترڅنګه زموږ لپاره د هغه د کابو وپروونکي تواضع او پر ځان ثابت باور ترمنځ، د یوه مسلکي انسان په وجود کې تضاد، د ډېر پام وړ و. دا ناشناس سړی څوک و؟ آیا دلته د شطرنج یو تراوسه ناپېژندل شوی نابغه، په تصادفي توگه راڅرګند شوی و؟ آیا یوه نامتو اتل مورن ته د ناڅرګندو لاملونو له مخې خپل نوم له مورن څخه پټ ساتلی و؟ مورن پر دې ټولو شونتیاوو په هیجاني توگه بحث وکړو، پر ټولو شونو فرضیو مو خبرې وکړې، ترڅو د دې ناشناس سړي د معمایي شرمندوکۍ او بې جرأتۍ او د هغه د لوبې حېرانوونکي او ښکاره هنر ترمنځ اړیکه رامنځته کړو. مورن ټولو پر یوه خبره ګډ نظر درلود: په هیڅ ډول باید د یوې نوې لوبې له لیدو سرغړونه ونکړو. مورن پرېکړه وکړه چې باید پوره هڅه او هاند وکړو ترڅو زموږ مرستندوی بله ورځ د چینتوویچ په وړاندې لوبې ته حاضر شي. میک کانر د لوبې مادي تاوان په غاړه اخستني ته چمتووالی څرګند کړ. دا سړی د بېړۍ خدمتګار د معلوماتو پر بنسټ له اتریش څخه و. نو د هغه د وطندار په توگه، هغه ته زموږ د هیلې رسولو دنده ماته راوسپارل شوه.

د دویمې برخې پای

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پټه له مورن سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ